

ВСЕСМІХ

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ

ЖУРНАЛ

№156

Січень - 2005 - January

Рік XIII

НОВИЙ РІК - НОВА УКРАЇНА

ЮЩЕНКО!

2005

І. Яциб / 04
ЮЩЕНКО ТАК!

Про життя на всі випадки життя

Життя - божий дар, а дарованому коневі в зуби не заглядають.

Життя - це мить. Встигаєш тільки блиснути і загриміти.

Життя - це Авгієві конюшні. Вичищай їх, Сізіфел!

Життя - це пустеля. А ти в ній - спраглий верблюд.

Життя - це бал, куди нас не запрошували, і ніхто

там нас не чекав.

Життя - це мандрівка у країну Щастя крізь хащі Нещасть.

Життя - розчинний напій. Випив до дна, а на дні ні крихтини.

Життя - це виклик на дуель, де ми приречені.

Життя - це чарчина міцного напою. Випив!

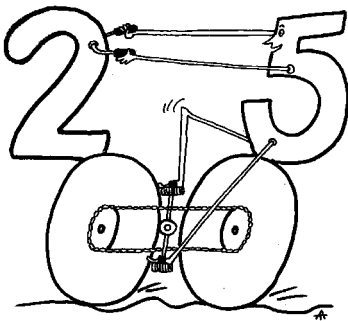
закусив... зуби.

Життя - це Велике Ніщо. З Ніщо твориться і в Ніщо йде.

Життя - це наркотик усіх наркотиків. А ми - його наркомани тільки.

Життя - це один з видів перетворення космічної енергії.

Іван Ярич.

ВОЖДИ

Спитали мудреця вожді народних мас:

"Чи молишся ти за вождів країни?"

Він відповів: "Як дивлюся на вас,

То молюсь за народ і за країну!"

Зоя Когут.

ВСЕСМІХ

Український сатирично-гумористичний журнал
Лауреат премії імені Петра Сагайдачного 1998 р.;
переможець конкурсу українських гумористичних видань
світу 2003 р.; переможець конкурсу Канадського клубу
етнічних журналістів і письменників 2004 р.

Заснований у серпні 1991 року.
Виходить кожного місяця.

Редактор і видавець Раїса Галешко

VSESMIKH (Laughter)

A Ukrainian Monthly Magazine of Humor and Satire
Published by Bcecmix Community Publishing Co.

Editor and Publisher Raissa Galechko

Передплата:

Канада: \$38.00 на рік, \$20.00 півроку

США: \$38.00 і \$20.00 американських

Україна, Європа, Австралія – авіапошта
\$70.00 кан., \$60.00 амер.

Ціна одного числа \$2.90

Кожен може писати до "Всесміху" що хоче і як хоче.
Ваші матеріали будуть надруковані чи взяті до уваги
навіть якщо вони не збігаються з точкою зору
редакції.

При передруку посилання на «Всесміх»
обов'язкове.

Адреса редакції:

**BCECMIX, 1063 Orchard Rd.
Mississauga, Ontario
L5E 2N7 Canada**

Передплату висилати на вище вказану адресу

Tel. & Fax: 905 891-0707

E-mail: bcecmix@sympatico.ca

Друкарня "Тризуб", Oakville, Ontario. Printed in Canada

Різдвяна неділя, або

Ой, які ми зайняті!

В церкві помолились.

По церкві наговорились,

наїлись вареників

і кави напились.

Хтось просить:

Купіть "Промінь",

другий каже:

Купіть "Гомін..."

А нащо, як маю "Міст"

за нізашо?

А може "Народну волю"?

Та я маю читання доволі!

Ну то купіть "Всесміх",

сміятись ніколи не гріх...

Бігме, нема часу читати,

ходи, чоловіче, до хати,

Треба дітей годувати.

Приїхали.

Стіл накрили.

Поїли, попили.

Телевізію включили...

Та й відпочили.

•

ХТО ПОЗДОРОВИТЬ УКРАЇНУ З НОВИМ РОКОМ?

Новорічна зірка оранжового кольору

Десь на початку 1980-их в Україні (тоді просто – в Союзі) була популярною мила російськомовна пісенька:

Оранжевое небо,
оранжевое море,
оранжевое солнце,
оранжевая ти.

Забула ім'я автора пісні, та, чесно кажучи, не намагаюся згадати. Може, він був який ясновидець, що передбачив сьогоднішню українську оранжову революцію? Хоча мало ймовірно, бо вже признався б слави... Може, російський дисидент, який сьогодні сидить тихо під Путіним, як миша під мітлою? Неважно. Не пісня спричинила революцію, а щось таке, що сьогодні вище нашого розуміння. Бо ми не знали, що ми такі. Ми все самі над собою

кепкуємо: що ми нездатні..., що роз'єднані, що недороблені, як нація... Що така вже наша доля – вічно плакати й боротися, і співати найкращих у світі пісень. Переважно тужливих.

І от тобі на! Весь світ змусили захоплено розкрити рота. Про Український феномен на всіх языках говорять. За приклад нас беруть, як народ, що дав світові зразок боротьби за людські права, за демократію. Боротьби в цивілізований спосіб, гідний нації двадцятого першого століття.

Історія дає нам цікаві приклади: в критичну мить з надр народу народжується хтось той, хто збирає до купи і надію, і віру, і гідність народу. Для порятунку української мови і укріплення нас як нації

з'явився Тарас Шевченко. Сьогодні, коли зашморг старого віковичного ярма знов завис нас Україною, ми маємо Віктора Ющенка, ім'я якого нас з'єднує і зміцнює. Він, кого народ обрав своїм проводирем, вже переніс випробовування, і був розп'ятий фарисеями від кучмівської влади, і вижив.

Український світ в усіх куточках земної кулі став оранжовим, і тисячами, мільйонами голосів звучить: "Ющенко. Так!"

Цим і увійде в нашу історію рік 2004-ий. Хай же наступаючий 2005-ий стане для всіх українців нашим Різдвом.

З новим, 2005 роком! З Різдвом!

Райса Галешко, редактор.

Страшна торба

Лізе баба у трамвай,
Сердиться і лається:
– Обережно, мужики,
Пошкодьте яйця!

– А ти з яйцями отут,
Бабо, не тиняйся!
– Та я в торбі їжача
Везу, а не яйця!..

Не плаче й не журиться, купіть
"Всесміх" й веселіться!

Що дарувати чоловікам?

Ви – жінка, і пам'ятайте, що чоловіки – це істоти іншого порядку. Інші потреби, інші смаки, інші поняття речей. Ось кілька простих рекомендацій.

№1. Купіть йому дрельку. Не електричну, а без проводу, на солідних батарейках. Навіть якщо він вже має п'ять штук. Справжній чоловік ніколи не скаже, що в нього забагато дрельок. Бо'зна, чому.

№2. Якщо не можете дозволити купити солідну безпроводну дрельку, купіть простішу. Все рівно це чоловічий інструмент, і це дасть йому відчуття, що він майстер на всі руки. Особливо, коли сусід із-за плоту гукне: "Гей, Іване, позич мені дрельку". "Нема проблеми. До речі, де поділась та десятидюймовка, яку ти позичив у мене минулого Різдва?" "Я? Позичив? Ти з печі впав! Нащо мені позичати в тебе, коли мені жінка подарувала на Різдво новісіньку дрельку". Як це розуміти, ніхто не знає.

№3. Якщо у вас сутужно з грішми, подаруйте йому шкребачку для автомобільного скла. Чоловіки люблять, коли їм дарують щось для автомобіля. Тішитиметься, як дитина. Хто зна, чому.

№4. Не купуйте чоловікові ні шкарпеток, ані галстука. Одяг не робить його мужнім в очах жінки. Ніколи не даруйте банного халата. Це якась помилка людства – чоловічий банний халат. Вони носять тільки футболки із символами улюбленої команди.

№5. Що він справді оцінить – то це кілька пристроїв дистанційного управління телевізором (remote controls).

№6. Не купуйте йому жодного з тих дорогих лікерів чи коньяків. Ви ж знаєте, що він п'є.

№7. Ніколи не даруйте чоловікові парфумів. Він ніколи не пирскне ними на себе. Мужчинам це не потрібно. Вони не смердять.

№8. Купіть йому наліпки. Ніби дитяча забавка, але за кілька днів побачите ефект. Все в домі буде позначене: Для кофе. Для бриття. Шкарпетки тут. Двері вхідні. Пральна машина. Спальня. Туалет. Шафа. Ви можете це пояснити? Ми – ні.

№9. Ніколи не купуйте нічого такого, що потребує складання: якась деталь обов'язково залишиться, загубиться, і незавершена конструкція довго ваятиметься на килимі посеред хати.

№10. Чоловіки люблять випробовування. Небезпеку. Ризик! Подаруйте йому грандіозне барбікю і величезний бак для газу. Скажіть при цьому, що там трубка трішки того.., тріснула. "Оце справжнє діло! Оце я можу! Ось тільки почекаймо до літа. Хто хоче барбікю?"

№11. Купіть йому алюмінієву драбину. Та не якісь там 2-3 сходинки. А щоб розсувалась, щоб гриміла, і щоб високо.

№12. Не купуйте йому квиток в театр, навіть на стадіон. Для цих речей у нього погода завжди невідповідна. Один Бог знає, чому.

№13. Не подумайте купити йому електричну пилку. Ніколи, ніколи не купуйте електропилки для чоловіка, якого любите! Чому? Подивіться на правило №8, і подумайте, що може статися, якщо ви подаруєте йому і наліпки, і електропилку. ■

Тісна близькість тільки тоді дорога, як не примусова. Подумайте, які нещасливі "сіамські близнята", які мусять бути "навіки разом"!

Він боїться яєць, вона боїться помаранчів

Обскандалилась жінка Віктора Януковича. Виступаючи в Донецьку, вона так наговорила, що світ регоче й досі хотів написати на цю тему свій фільм, краще, ніж пані Янукович, ми не змогли втнути. Тому подаємо її промову повним текстом:

"Дорогие друзья, я из Киева, я могу сказать, что там происходит. Там просто оранжевый шабаш! Значит, стоят валеночки рядами – все ведь американское! От! И горы оранжевых апельсин. И это на фоне „Оранжевое море, оранжевое небо..." От такое от! Это просто. Это кошмар! И хочу вам сказать, что эти апельсинки не простые, а наколотые*. Люди берут апельсин съели – взяли другой. От! И она тянется и тянется – рука. Сейчас ехала сюда – были новости. И сказали – на площади массовое отравление началось. Частые случаи обращения в больницу. Людей везут с менингитом! До чего мы дожились!

И стоят, и стоят! Глаза просто лубяные*! Просто!"

Чого тут дивуватись? Якщо порівняти рівень інтелекту у висловах Віктора Януковича і його жінки Людмили, то, як кажуть, яке їхало, таке й здибало. Перший зневажливо називає виборців, тобто український народ, "козлами". Його жіночка дивує світ американськими валянками.

*наколотые апельсины – нашіпиговані наркотиками помаранчі.

*лубяные глаза – застигли, мов скляні, очі.

ЖовтоГАРЯЧІ Сміховісті

Після рішення Верховного Суду України президент Путін палко привітав Януковича із третім в його житті присудом.

Після виступу Людмили Янукович в Донецьку весь світ дізнався, що в Україні, окрім залізних яєць, є ще й "наколоті" апельсини, й "американські валянки".

Російський спеціальний загін бойовиків "Витязь", що перебував у Києві "для підтримання порядку", повернувшись в Москву, ще виходячи з літака почав дружню вигукувати: "Ю-щен-ко! Ю-щен-ко!"

Донецька футбольна команда "Шахтёр" розгромила "Барселону" з рахунком 12:1. Європейські спостерігачі не визнають результатів матчу, тому що суддя дозволив донецькій команді збільшити кількість футболістів на полі до 30, які грали п'ятьма відкріпними м'ячами.

Ходять чутки, що всі, хто голосував за Януковича, п'ють горілку з горла пляшки в під'їздах та справляють тілесні потреби там же. Це неправда! Не всі такі. Просто всі вони хочуть зробити так, щоб в Україні ще довго пили з горла в під'їздах і там же справляли нужду.

Повертаючись з різдвяної вечері додому...

Пам'ятайте ці кілька порад

Якщо ваше авто почне робити вихляси на дорозі, будьте певні, що вас чекає зустріч з полісменом. Він поморгає вам різнокольоровими різдвяними вогнями, засвистить сиреною, що означає: час розплати настав.

Коли ви зможете зупинитися праворуч, а не посередині дороги, офіцер чемно нахилиться до вашого віконця і попросить дихнути у трубку.

Що робити? Скажіть: "Сер, вибачте, я не можу цього зробити, бо я маю астму. Якщо я це зроблю, я можу мати приступ астми просто на місці".

– Гарзд, – скаже поліцей. – Тоді пройдіть зі мною до поліцейської дільниці і здасте кров на аналіз.

– Вибачте, не можу. Я страждаю від гемофії. Якщо я це зроблю, то крові вже не можна буде зупинити і я помру.

– Ну тоді ми зробимо аналіз вашої сечі.

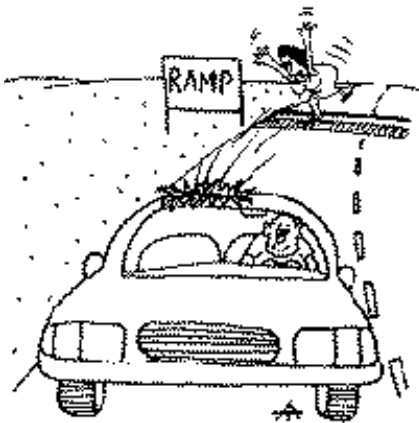
– Вибачте, пане офіцер. Це абсолютно неможливо, бо я діабетик. Якщо я це зроблю, то рівень цукру в крові дуже знизиться.

– Гарзд, – терпляче сказав офіцер. – тоді вийдіть, будь ласка, з авта і пройдіть по цій білій лінії.

– І цього не можу зробити.

– Чому?

– Тому що я п'яна.

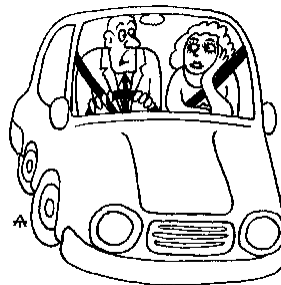

Дочка дзвонить до матері:

– Він так і не прийшов додому ночувати. Може в нього коханка?

Мати заспокоює:

– Не хвилюйся, і не думай про свого чоловіка так погано? Може він якраз під машину попав?

З пояснення в суді:

"Транспортним засобом в нетверезому стані я не керував. Воно саме їхало. Так що карати мене не за що".

– О, це так нудно кожного року їздити на Різдво до Парижу!...

І які ці жінки водії?!..

Їдучи автострадою на роботу сьогодні вранці, я оглянувся вліво і побачив жінку в новісінькому "Кадилаку", яка їхала 110 кілометрів на годину і в той же час малювала собі уста, дивлячись в оглядове скло.

Я відвів очі на пару секунд, а коли поглянув знов, вона вже в'їхала на половину моєї лінії, працюючи далі над своїми устами.

Я мужчина, і мене не так легко злякати. Але вона мене таки налякала! Електрична бритва випала мені з рук і впала на бутерброд, який я тримав в іншій руці. Розгубившись, я намагався вирівняти авто, кермуючи колінами, але тут мій мобільний телефон випав мені з вуха і впав просто в каву, яку я тримав між ногами. Кава вихлюпнулась, обпекла мого "розбійника" та "близнят", намочила штани, а важливу телефонну розмову було перервано.

Хай їх шляк трафить, цих жінок-водіїв!!!

Приходить чоловік до бару, замовляє 12 чарок горілки і починає швидко пити одну за одною. Коли він вихилив 10, бармен сказав:

– Я б на твоєму місці так швидко не пив. Це може погано скінчитися!

– Якби у вас було те саме, що й у

мене, ви б теж швидко пили! –

каже той і швидко вихилив ще дві чарки.

– А що у тебе?

– У мене 25 центів!

• • •

Біля хворого чоловіка сидить його жінка.

– Що ж тобі дати, мій любий,

кашки?

– Не хочу, – відповідає хворий.

– Може, борщику?

– Не хочу.

– То, може, картопельки?

– Не хочу, – аж стогне чоловік.

– А може, горілочки?

– А Бог його знає...

• • •

Україна: вибори без вибору

Перший тур виборів почався з абсурду. В якій країні ви бачили 26 претендентів на посаду Президента! Можете сказати – в Росії, яку “умом не понять”, але й там, здається, було менше. Практичні західні люди, якщо бачать, що не мають шансів на виграш, не будуть витрачати зайві гроші на виборчу кампанію. Західні, але не наші... Тим паче, якщо ти не просто кандидат, а

(увага, нове у виборчих кампаніях!) “технічний” кандидат. І гроші не твої, а твого боса, основного кандидата. Поясню, що таке “технічний кандидат”. Всім відомо, що реально справжніх, сильних, серйозних кандидатів буде два (ну, може, три). Але з них теж хтось слабкіший, хтось сильніший. От той кандидат, що підсвідомо знає, що він є слабкіший, вербує ще десяток-півтора людей, які теж висувають свої кандидатури на цю

посаду. Так зв Чим більше кандидатів, ти більш дезорієнтований виборець. Разом з цим технічний кандидат пови замовляти “добре слово” за свого так б мовити “спонсора”, а...

основних кандидатів. Так от з телеекрану багато таких кандидатів (в яких була чітко виражена позиція “за Януковича”) критикували в своїх виступах Ющенко, причому грубо, навіть глумо, я б сказав. Називали його американською маріонеткою й таке інше.

Чесним залишався в той час тільки 5-й канал (це вже тепер багато журналістів з різних каналів понадагали помаранчові речі на себе та висвітлюють події більш-менш об’єктивно, а тоді...). Найбільш скандальним анти-Ющенківським “кліпом” була карта України, поділена на частини. На сході та півдні було написано 3 сорт, в центрі 2 сорт, на західних частинах – 1 сорт. І підпис: “Їх Україна виглядає “Так!”

Хід брудний. А ще бруднішим був хід, коли після рекламних роликів про Ющенко показували кадри про

те, як фашисти прийшли до влади, фільми про неофашистів. А деякі з “технічних кандидатів” відверто називали Ющенко фашистом. “Наклеп” – є така стаття кримінального кодексу, але нікого не притягнули й досі.

А як вам подобається кандидат від “партії націоналістів” Роман Козак (якщо такий провладний кандидат, як Янукович і їх купив, то що то за “націоналісти” такі продажні?), якого часто випускали після реклами Ющенко. Він казав, що націоналісти мовби за Ющенко, та що вони прагнуть повністю заборонити російську мову в Україні, робили й інші

Далі на стор. 8

Україна: вибори без вибору

радикальні заяви.

Провокації було багато. Це й "хресні ходи" за Януковича (хоча релігія не має права втручатись в політику). Навіть були такі "качки", що нібито дружина Віктора Ющенка (що народилась у США) є

американською шпигункою. Це ж просто смішно (в них 5 дітей, з них 3 маленьких, на шпигунство просто часу не вистачить). Багато цієї брехні було розраховано на людей не дуже досвідчених, на людей, що вагалися за кого голосувати. Ющенко дозволив про Януковича тільки сказати, що той сидів у в'язниці, причому два рази, а взагалі притягувався до кримінальної відповідальності чотири рази (два рази "відмазався"). І це правда.

Я спілкувався зі знайомими журналістами, які, як відомо "завжди все знають". Це було ще влітку, задовго до виборів. Так от вони сказали тоді, що є план (у влади) зробити вибори в два тури, причому в першому турі переможе Ющенко, а в другому – Янукович з мінімальним відривом (!). Висновки робіть самі, а ми повернемось знов до фактів.

Про сам процес голосування вже багато сказано.

Порушень було чимало. Це й відкріпні талони, яких наштамповали безліч. В Донецьку формували цілі автобуси з волонтерами, давали цілу купу тих талонів та відправляли по Україні голосувати за Януковича. Що вони й робили (не безкорисливо, звичайно), голосуючи по двадцять разів на різних дільницях. Це й голосування на дому, в деяких областях на дому голосувало до 30% виборців. За тих, що "на дому", голосували інші люди, а справжнім виборцям казали, що не треба нікуди ходити, за них вже "проголосували". Це й відомі маніпуляції зі списками виборців, перекичування їх прізвищ, щоб сказати: то не ви, тому голосувати не дозволимо. А багатьох взагалі не було в списках. Багато молоді до 25 років свідомо не включили до списків, припускаючи (й не безпідставно), що переважна більшість з них проголосує за Ющенка. А от "листи з Росії" багато хто отримав. Які листи, запитаєте ви? Багатьом громадянам України перед першим туром прийшли листи з Росії (без зворотної адреси) в яких від імені українців Росії закликалось голосувати за Януковича, критикуючи

Ющенка по відомому сценарію ("найманець Америки" та інші дурниці). Мені теж, до слова, прийшов такий лист. Я дуже був здивований, звідки там про мене знають? Житлові контори, до яких належать будинки, пропонували виборчим дільницям свою допомогу в складанні правильних списків виборців, але ті відмовились, сказавши, що в них інші "канали" інформації.

Вже тоді прихильники Ющенка стали одягати помаранчові стрічки, помаранчові бейсболки, куртки, штани, шарфи тощо... Такий собі водночас і протест, і агітація, і солідарність. І я одягнув таку сорочку та пішов голосувати. За Ющенка. Так, як і багато моїх друзів.

Результати першого туру ЦВК рахувала 10 днів, причому 97% відсотків бюлетенів 3 дні, інші 3% – 7 днів.

А далі відбувся другий тур. Там було все те ж, але в значно більшому розмірі. Це вже потім у Верховном Суді адвокат з боку Ющенка запитав про те, що перед виборами хотіли зробити 400 (!) додаткових дільниць в Росії, для мовби майже 1 мільйона громадян східних областей, що мовби виїхали до Росії на заробітки.

Слухайте українську
ЩОДЕННУ радіопрограму
ПІСНЯ УКРАЇНИ
з радіостанції CJMR
на хвилях 1320 AM
від понеділка до п'ятниці
7:30 до 8:30 ввечері
субота і неділя о 4:30 до 5:30 пополудні

Керівник Прокіп Наумчук
Ведуча Зоряна Оніщук
Редактор Наталія Солтис
Диктор Галина Копко

Тел.: 416 536-4262

Daily Radio
SONG OF UKRAINE P.O. Box 2, Station D, Toronto,
Ontario M6P 3J1

Далі на стор. 9

Україна: вибори без вибору

Зворотнього потоку не спостерігалось. То де ж взялась така явка (від 94 до 103%). Тим паче що населення цих регіонів становить трохи більше 3 мільйонів людей.

...Другий тур виборів рахували вже швидко, прагнули також швидко провести й інавгурацію Януковича. Але опозиція не дала, народ не дозволив.

Після оголошення попередніх даних, які оприлюднив пан Ківалов (голова ЦВК), народ вийшов на вулиці. Ківалова прозвали Кідаловим, бо він кинув всю країну. "Кинути" – це на "блатному" жаргоні означає обманути, пообіцяти одне, а зробити інше, або не заплатити. Саме так і поступила ЦВК та його керівник з Україною. Казали, що в Одесі, з якої родом пан Ківалов, звинуватили його доньку у вбивстві, чи у співучасті у вбивстві. Перед виборами Ківалову сказали: "Зробиш Януковича президентом – звільним доньку". Отакої.

А народ розбив наметове містечко. На Хрещатику. В центрі Києва. Люди туди приїждять зі всієї України причому за свій рахунок. Щоб підтримати демократію. Їдуть навіть з інших країн. На сцені, що на Майдані Незалежності, весь час виступають діячі, митці, артисти, співаки.

Кияни допомагають приїжджим. Їжею, теплим одягом, кавою та чаєм. Дають тимчасовий притулок у себе вдома. Багато живе в наметах. Живуть і в автобусах, недавно пустили людей на перший поверх Жовтневого палацу, на перші два поверхи Українського дому (колишній музей Леніна), а також в приміщення Київради, що на Хрещатику. Підтримка відчувається звідусіль: підтримали Ющенко й брати Клички, співачка Руслана, шахист Руслан Пономарьов, який, до речі, сам з Донбасу, та ще багато-багато відомих наших співвітчизників. Люди піднялись з колін, не за гроші – по зову серця.

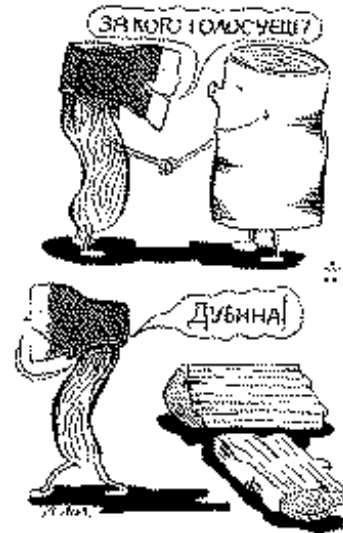
Я буваю на Майдані, на вул. Банковій, там де адміністрація Президента. Бачив шеренгу спецназу в шоломах зі щитами. Декілька рядів. Люди підходили до них, вставляли квіти в щити та пов'язували помаранчові бантики. Гірлянди з повітряних кульок, теж помаранчового кольору. Бувають там і мої друзі, ніхто нам нічого не платить, ми не могли залишатись байдужими, ми є громадянами цієї многотрагедійної країни, і сподіваємось бути ними і в майбутньому. Свободу не спинити. "Разом нас багато – нас не подолати".

Янукович теж став робити мітинги. Що ж, одним подобається один, іншим – другий. Але якби не брехня. Брехня, якою користуються на цих синьо-білих зборах. А ті вірять. Вірять, бо приходять там на мітинги не молодь та зрілі люди, як у Києві, а переважно пенсіонери. Мітинги ведуть посадовці, які є васалами Януковича. І брешуть. Кушнар'єв в Харкові закликав до відділення від України (до речі, куди дивиться СБУ, це ж державна зрада, кримінальний злочин!). В Северодонецьку на мітингу був мер Москви Лужков. Він сказав таку "умну" фразу: "Я готов снять свою любимую кепку, чтобы быть похожим на Януковича". Лужков вже не перший раз мутить воду, в іншій країні його давно зробили б персоною "нон-грата" (згадайте Севастопіль). Але найбільше мітингів у Донецьку. Я дивився по одному з каналів декілька донецьких мітингів. Там казали, що в Києві на майдані платять людям шалені гроші (це дослівно), що платить Америка. Казали, що на майдан виганяють дітей (дітей там я бачив дуже мало і всі при батьках).

Дурниці вигадують багато. А самі ж такі платять. Організують автобуси та поїзди зі східних регіонів до Києва. Янукович платить їм по 200 гривень на добу. Багато з них приїждять до Києва напідпитку, бо їх "отоварюють" горілкою безкоштовно. На таких умовах поїхати до столиці мало хто відмовиться. Тим паче з шахтарів. А приїхавши до Києва, дивуються: багато з них навіть не знали, хто такий Ющенко. Вдома їм відрізали доступ до деяких телеканалів, газет, журналів. Помаранчовий мітинг зробити там – це ризик із загрозою для життя.

На привокзальній площі в Києві був справжній натовп людей з синіми прапорами та стрічками, навозили їх не тільки з Донецька, а й з Харкова, Луганська. І, до речі, все за державний, народний кошт. Спочатку ці люди не знали навіщо вони тут, але через чотири дні (!) до них вперше приїхав з візитом Янукович. Вперше й востаннє. Багато з них, після цього, розбрелись по місту, але ввечері повертаються до привокзальної площі, там теж їх намети, хоча більшість мешкає у вагонах потягів, які їх привезли та стоять на запасних коліях.

Помаранчові та блакитні зустрічаються. Розмовляють. Сперечаються. Але жодних сутичок, та (страшно сказати) бійок ще не було. Це добрий знак. Знак надії. Надії на добре майбутнє.

Вадим Шевченко, кореспондент "Всесміху". Київ.

— Кажуть, і то великої ранги знавці, що навесні на "Верховині" будуть нові традиції заводитися. Будуть заручини та сватання, мов на Гончарівці. Вже пора. За довгі роки наші партії так розлучилися, що не витримують самоти. Староста Барановський (з тамтого іншого кута) вже дзвонив до дружби Царика (він майже до всіх партій та організацій належить. А на похоронах таку файну промову завіншує, що нехай отці сховаються). То вже починаймо сватання, а навесні справляймо весілля. Бачите, як то гарно, що УККА та УНС справили шлюб.

Степан Слота.

• • •

— Пруть наші люди, як шалені, на того гуру з України, що знов гастролює по Канаді. Він так викручує собі руки, що бігме в ньому якась нелюдська сила сидить. Він може загіпнотизувати, і все про вас вгадати, і головне збити з людини 20 кіля за два тижні.

— І ти, кумо, пішла?..

— Аякже. Бо вже черевиків не годна заперити через те черево. Випитав той цілитель все про мене, поклявся, що нікому нічого не розкаже, та й дав мені пораду, як скинути на вазі й омолодитися.

— А то як?

— Ніц не їсти. Лише воду пити.

— Дуже цікава дієта! Головне, що нова. І скільки він з тебе викрутив?

— Сто долярів.

Усмішки Всеволода Магаса

— Хто навчив тебе так брехати?
— Підручник...

Одна вчителька суботньої школи твердить, що учнів не треба вчити української граматики, бо вона складна. Треба вчити, наприклад, так:

— Кого бачу? — Пес.

— Кому даю їсти? — Пес.

— За ким бігаю? — За пес.

— Кого кличу? — Пес.

...Бо так воно є в американській мові.

— Ой, докторе, у попереку штикає, що й ступити не можу.

— Ану нагніться. Болить?

— Болить, але менше.

— А ще трохи нахиліться.

Болить?

— Нічого не відчуваю.

— Отак і ходіть.

Пригоди канадського долара

Як пожартувати із Св. Миколаєм

Зазвичай ми сподіваємось від святого Миколая (хтось від Діда Мороза, або Санти Клауса) гостинців, а із чемності самі залишаємо їм дещо. Для св. Миколая – кутю з маком, для Санти – молоко і печиво, а для Діда Мороза... – дулю з маком.

Якщо ви маєте почуття гумору (а ще краще, коли не маєте) спробуйте пожартувати із червононосим гостем.

1. Замість куті з медом і маком залиште йому мисочку салати і приписку: "Дідусю, Вам пора схуднути. Вам уже твар почервоніла від високого тиску"
2. Залиште йому записку, що ви на свята поїхати на Багами і попросіть його полити вазони у хаті.
3. Залиште йому записку, що дзвонила його пані Миколайова (Місіс Клаус) і просила, щоб він, як закінчить своє святкове турне, по дорозі додому хай купить молока і буханець хліба.
4. Винесіть все з хати, так ніби ваш дім пограбували.

Самі переодягніться поліцаєм, і коли Санта прибуде, вийдіть йому назустріч із словами: "Так, так, злочинець завжди повертається на місце злочину".

Філософія любові...

З древньої китайської мудрості:

Якщо ти любиш це – дай йому свободу.

Якщо воно повернеться – воно буде твоїм навіки.

Якщо воно не повернеться – значить, воно ніколи не належало тобі.

Але...

Якщо воно просто сидить в твоєму домі, дивиться твоїм телевізор, приводить в безпорядок твої речі, їсть твою їжу, говорить з твого телефону, забирає у тебе гроші і абсолютно не підозрює, що ти давним-давно дав йому свободу – значить ти або одружений з цим, або народив це.

Найвищий оратор

Часто нами управляли
Справжні ідіоти.
Що лишили після себе
Тільки анекдоти.
Ось, приміром, десь на з'їзді
Брежнев-маразматик
Бекав-мекав на трибуні
Із чужих нотаток:
— Наша зустріч з раком-бабом,
То єсть, бабом-раком,
Нєт, с ракбабом, ізвініте,
С Кармалем Бабраком... —
Прослухавши склеротичне
Белькотання Льоні,
Наші предки навіжено
Ляпали в долоні.
Ви знаєте, чом ми з вами
Такі голодранці?
Через те, що правлять нами
Його вихованці.
Все пішло угору-дригом
І бабраком-раком.
Ось чому ми, браття, сіли,
Як то кажуть, ...маком...

...

Професорська борода

Молоденька студенточка
Сусідоньку смика.
— Чого така в професора
Борода велика?
Сусідонька дає зразу
Відповідь по суті:
— Бо він за всіх розумніший
В наших інституті.
А студенточка лукаво
Брівками моргає:
— Так у козла ж іще довша
Борода буває.

УКРАЇНСЬКА МОВА ЙДЕ НА ВАР'ЯНТИ...

Поради Безпорадного

- Не виходьте з хати в далеку дорогу в нових нерозношених черевиках. Спочатку походять в них по кімнаті рішучим кроком, потім з паличкою, потім з милицями, а потім з виттям по стінах.
- Обдерта фарба на ваших черевиках буде не такою помітною, якщо ви їх більше не взуватимете.
- Свіжі фруктові плями на сорочці відразу ж змочить 3%-ним розчином гетероауксину в сечоретані. Тоді навіть через рік і через два плями збережуть свій колір, смак, запах і вміст вітамінів.
- Якщо після полірування паркет у вашій квартирі став слизький, посипте його піском змішаним з морською сіллю. В найбільш небезпечних місцях настеліть грубі дошки і з'єднайте їх металевими скобами.
- Якщо у шафі у вас навішано занадто багато одягу і там тісно, знайдіть для коханця інше місце схову.

Петро Ребро

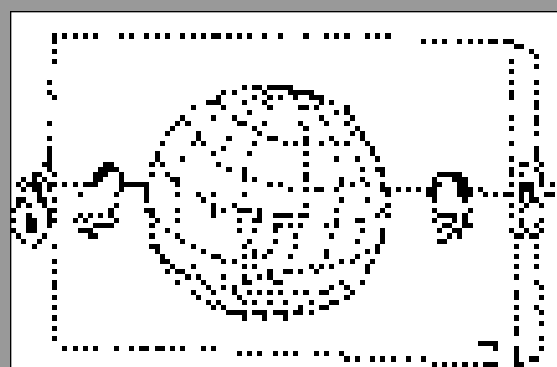
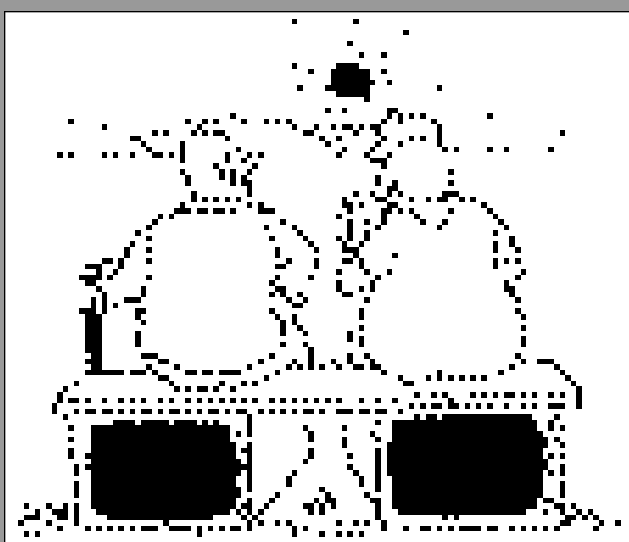
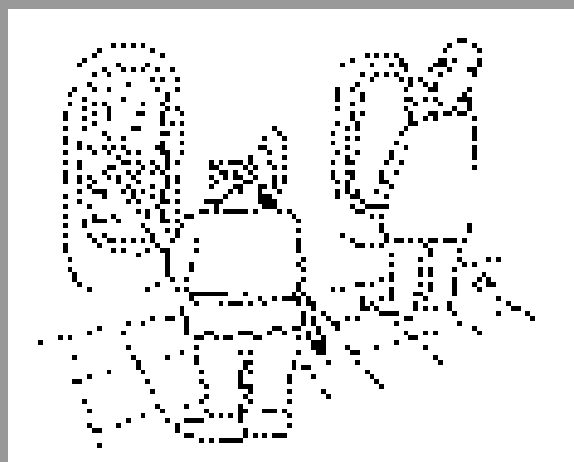
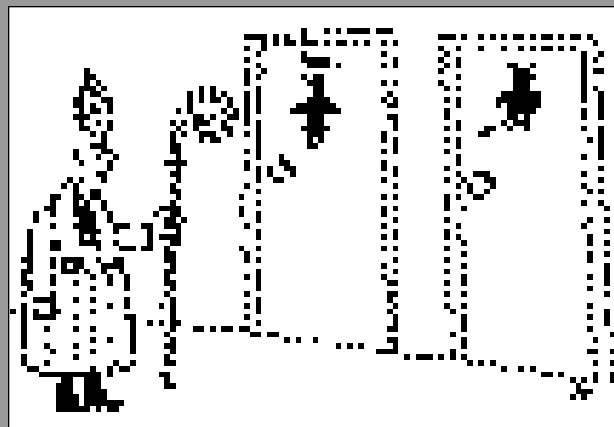
Хитрий козак і цариця

У Петербурзі, кажуть, це було.
Хотіли кинуть козака в темницю,
Щоб на весь вік запам'ятав число,
Коли не привітав свою царицю.

— Чом не вклонився? Шапку чом не зняв?
— О, — каже, — буде матінка багата,
Бо я її, їй-богу, не впізнав!
Чув, що вона стара, крива, горбата.

А в неї з личка можна воду пити —
Красива, пишна, молода і мила!
...Почула це цариця і в ту ж мить
Із миром запорожця відпустила.

Мал. Василь Лазунько

Нове свято Різдвянука

Найбільше об'єднання за всю історію людства!

Продовжуючи лінію глобалізації, об'єднань і окупацій у сучасному світі, вершинна нарада корпорації "Ха-mass" повідомила на пресконференції для журналістів-гумористів про об'єднання двох великих релігійних свят – Різдва і Хануки. Питання, яке муляло майже 1300 років, відколи з'явилась Ісламська імперія, нарешті розв'язане.

Хоча деталі цього діла не розголошені, стало ясным одне: дванадцять Різдвяних днів і вісім днів Хануки – занадто велика рокиш для обох сторін. При поєднанні зусиль, як було сказано, світ втішатиметься високим рівнем релігійної служби протягом П'ятнадцятидення.

Однією з умов нової угоди є те, що писання на старожидівській мові, які досі були нікому не зрозумілі, будуть перекадені на латинку. Замість слів "Сталося велике диво" буде вживатися "Великі дива творяться".

Взамін цього жидам дозволятиметься використовувати Санта Клауса у їхніх торговельних цілях – для закупівлі і розпродажу подарунків. Великим досягненням цієї угоди є те, що практично всі продукти харчування повинні бути кошерними, інакше вони не мають права продаватися. Це стосується і такого продукту, як сало.

На питання, що буде з існуванням Кванзи, чи вона добровільно зіллється з новим утворенням, промовець від корпорації "Ха-mass" сказав, що Кванзі дозволиться існувати, хоча б для видимості вільної торгівлі і для підтримання конкуренції на ринку. В додаток, громадське опитування показало, що 99 відсотків не знають, що таке Кванза.

Тоді він закрив пересконференцію, закінчивши її словами: "О-о, вей! О-о, вей! Наші вірні!". ■

Що нового в 2005 році: В ПРИРОДІ

Господині на замітку:

Якщо ваша кішка вам набридла – не поспішайте її викидати, це негуманно. Краще віднесіть її до китайців: з неї може вийти чудовий крілик в сметані.

Як ви почуваетесь після похмілля?

- Прокинувшись уранці, різко зіскочте з ліжка (чи де Ви там спали) і потрясіть головою.
- Перекиньтесь через голову. Якщо це не допомогло, і через якийсь час Ви прокинулися на підлозі напівживим, здійсніть цю процедуру ще раз.
- Включіть телевізор і знайдіть програму «Ранкова гімнастика».
- Понюхайте спиртне.
- Запропонуйте Вашому вчорашньому побратимові по чарці похмелитися
- Подивіться в дзеркало. Спробуйте посміхнутися.
- Поголіться небезпечною бритвою.
- Погойдайтеся на гойдалці. За відсутності гойдалки цілком підійде гамак чи крісло-гойдалка.
- Здійсніть поїздку на автобусі – там до гойдання додається ще і неповторний аромат бензину.
- Спробуйте пригадати, яка вчора була оказія.

Апотеоз

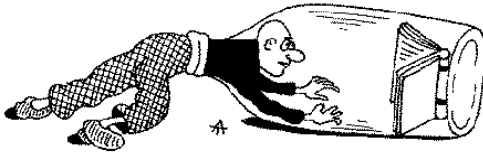
(пародія)

Безперервний глум набухнув на вітар.
Зненацька розмотан комусь заїхав в вухо.
Наїстися поліз на всіх вісьмох комар,
Коліньми видравши замулину насухо.

Засядуть під столи царівни недостойні,
Проскуру поїдять замори невігойні,
І во святих заколихають муху,
Щоб пережити плазом завірюху.

І хай собі псують убійники папір,
Абстрактно чорно молячись до дір.

.....
Не все це зрозумієте, звичайні читачі,
Бо ви не модерністи, а затуркані сичі. •

анкетот

Жінка розпикає чоловіка:

- Ти обіцяв мені, що станеш іншим чоловіком і перестанеш пити!
- Я обіцяв, і слова дотримав. Став іншим чоловіком, але... він також п'є.

Священик питає школярів:

- Що треба робити, щоб піти до неба?
- Ті відповідають: – Шанувати батьків, бути добрим, ходити до церкви...
- А Петрусь вигукнув: – Перше треба вмерти.

Воєні злочинці

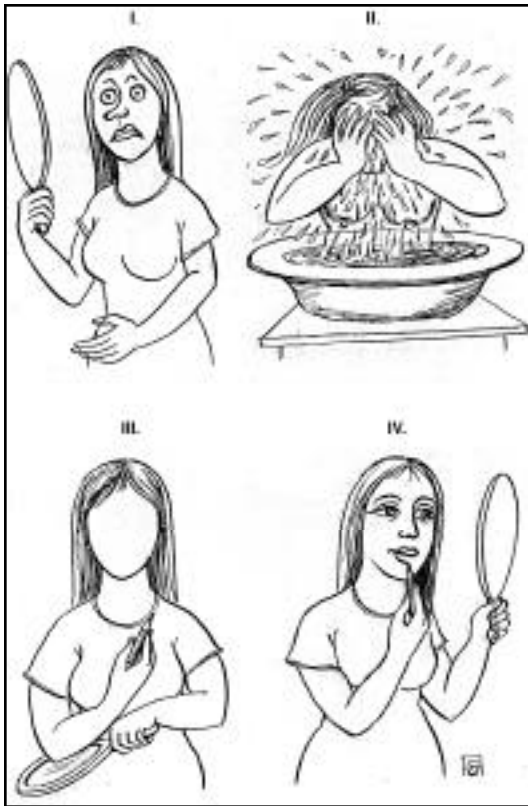
попав до США — самий "підходящий" для масмедій!

Роман Колісник. Торонто.

Чому так пильно й навалюють за воєнними злочинцями в Канаді й США? Можна різно здогадуватися й психологічно виправдовувати. А тут просто діє, як в кожній капіталістичній країні, економічний закон, як твердять деякі економісти: закон подачі і попиту. Як, наприклад, з поштовими марками. Випускають їх мільйони й мало хто їх збирає. Як через двадцять років виліплять їх язиками, то залишиться їх дуже мало. І ціна скаже вгору, як акції на біржі в Нью-Йорку. За сорок років ціна підноситься у геометричній пропорції.

Зараз по війні було тих злочинців мільйони й ніхто так дуже з ними не патичкувався. Через сорок років їх знайти так тяжко, як цвіт папороті в Свято-Іванівську ніч. Як якийсь покажеться, відразу є попит. В ізраїльському суді є готова для такого вогнетривала й кулевідбивна будка, наставлені телевізійні камери. Коли знайшли в Канаді Равку, його Німеччина забрала. Знайшли Барбі, Франція захопила. Польща ні за яку ціну не випустить Еріха Коха, хоч він був найвидатніший злочинець в Україні — за його жорстокої влади німці заповнили трупами Бабин Яр в Києві. Федоренка взяв собі СССР. Козій десь сховався. Лікаря Менґеле, який робив медичні "досліди" над цацетниками, нагадав прем'єр-міністрові Канади Браєнові Малруні п. Літман тоді, як кістки Менґеде відкопали в Бразилії. І там їх знову "перепоховали". Аж врешті знайшовся Іван Дем'янюк, котрий сам не знає, де був, коли

Дещо про жінок і красу...

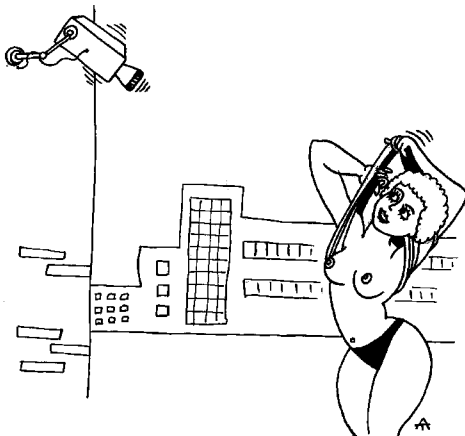
Красива дівчина особливо добре виглядає на фоні розумної подруги.

Жінка любить чоловіка в собі, а чоловік — себе в жінці.

Як не сумно, але років через десять-п'ятнадцять навіть найкрасивіші жінки стануть старішими на п'ять років.

Стерводинаміка — наука про виникнення і поведінку поганих дружин.

Жінки живуть довше за чоловіків, тому що у них немає... жінок.

Ахмет III і запорожці

В літо тисяча шістсоте,
В літо тее Боже,
Прийшла грамота Ахмета
В наше Запорожжя.

"Я султан, син Магомета,
Внук Бога їдного,
Брат місяця-перекроя
І сонця самого.

Лицар сильний і могутий,
Кроль над королями,
Воевода всього світу
І цар над царями.

Цар столиці Цареграду
І цар Македону,
Греків, сербів, молдаванів,
І цар Вавілону.

Цар Подолі, і Галича,
І славного Криму,
Цар Єгипту і Орабі,
І цар Русалиму.

Сторож гробу в Русалимі
І вашого Бога...

Християн усіх на світі
Смуток і підмога, —

Кажу вам: усім козакам
Мені передатись,
А як ні — добра від мене
Вам не сподіватись!"

Того ж року запорожці
Грамоту читали
І до вражого Ахмета
Ось що написали:

"Ти, султано, чортів сину,
Люципера брате,
Внуку гаспида самого
І чорте рогатий!

Такий рицарю, що дідько
Тебе об...ає.
А все військо твоє тільки
Г...но пожирає;

Стравнику ти цареградський,
Пивнику маковський,
Свине грецька, молдаванська,
Ковалю вавлонський!

Кате сербів і Подолі,
Папуго ти кримська,
Єгипетський ти свинарю,
Сово русалимська!

Ти — погана свинячая
Морда, не підмога,
І дурень ти, а не сторож,
У нашого Бога.

Не годен ти нас, хрещених,
І десь цілувати,
А не те, щоб Запорожжя
Під собою мати!

Ми землю і водою
Будем воюватись,
І тебе нам, бісів сину,
Нічого боятись.

Так тобі ми відвічаєм,
А року не знаєм,
Бо ми ваших календарів
В Січі не тримаєм.

Місяць наш — тепер на небі,
День той самий, що у вас.
За цим словом, вражі турки,
Поцілуйте в с... нас!"

Степан Руданський (1834–1873)
(Прислала Галина Кудла, Торонто)

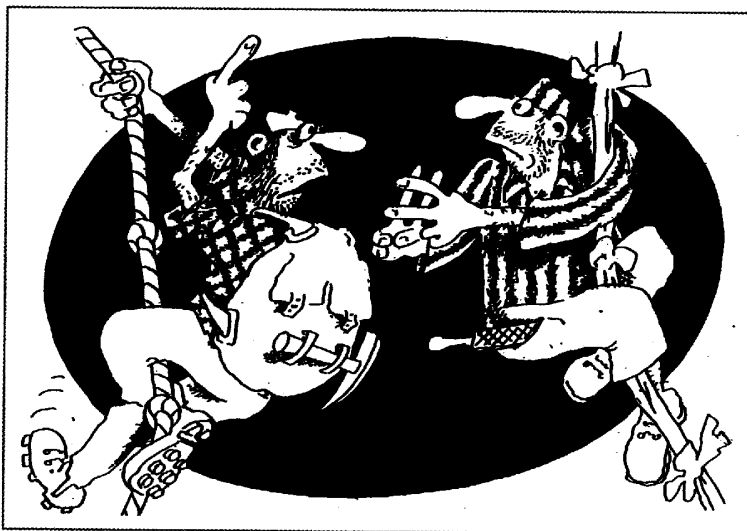
Вузлики на пам'ять

Не вступайте в Новий рік зі старими боргами

1. Будь ласка, подивіться на адресну наліпку на останній сторінці "Всесміху": перший рядок — місяць і рік — означає, коли закінчується Ваша передплата. Не забудьте відновити. Дякуємо.

2. Висилаючи чека, не прибивайте його цвяхами до паперу.

3. Якщо хтось понадився позичати у Вас "Всесміх", скажіть, щоб сам/сама передплатили. Це лише 10 центів у день.

Прапорщик пояснює новобранцям суть земного тяжіння:

- Якщо, приміром, камінь підкинути догори, то він упаде на землю. Це значить, що на нього діє сила земного тяжіння.

- А якщо він упаде у воду?

- А це вже нас не стосується. Цим займаються на флоті.

• • •

Сержант проводить інструктаж з парашутистами перед стрибком.

Новачок питає його:

— Якщо раптом не відкриється парашут, я довго буду летіти до землі?

— Довго, довго, — заспокоює його сержант, — до самої смерті.

Микола Савчук

ПРО ГАВРИЛА

Говіркою

Від Говіні до Петрівки село говорило,
Шо у горах об'явивсі всесильний Гаврило.
Шо, гейби-то той Гаврило таке чудо робит,
Шо, як жінка не родила, то тепер уродит.
Але жиє той Гаврило точно де не знати,
Треба його під Говерлов зо два дни шукати.
Треба в хашчі поблудити, кричѣити щосили:
"Аго-го-гов! Аге-ге-гей! Де ви є, Гавриле?"
Як це наші жінки вчули, то не могли вснути,
Кортит кожну до Гаврила хоть сі дотирькнути.
І навіть ті, що вже не раз дітлахів родили,
Гладі вночі чоловіка, а шепчут: "Гавриле...".
Навіть баби, то зігнені так, гей ті банани,
І вни мали на Гаврила у голові плани.

Жила собі в нашім селі чорнява Одарка,
В неї вушка, як пельмені, а ротик, як шпарка.
Губки такі повнесенькі, гейби поспухали,
І всю решта таке було, шо хлопи стогнали.
Мала хату і машину, лиш жити би й жити,
Та не могла з чоловіком дитину вчинити.
І як вчула Одарочка за того Гаврила,
То про него все думала, шо лиш не робила.
І раз таки у середу зібраласі в гори,
Взяла кусак солонини та й меду з комори.
Взяла гроші, взяла паспорт, взяла фльишку рому,
Та й ше дешо, шо за то сі не каже нікому.
Та як пішла лісом, лісом, а вітак у гори,
То у такі хашчі зайшла, шо лиш пні та й нори.
Сіла собі на пеньочок, не сіла, а впала,
Та й Гаврила на всі груди вікликати стала.

Так кричѣила, аж захрипла й ледве говорила,
Але таки серед ночі наднесло Гаврила.
А уночі в горах страшно (дес вовки завили),
А Дарочка аж трісесі: "Йой, це ви, Гавриле?".
Розказала шо й до чого, а шо було далі,
Якби хтос про то признавсі — був би в криміналі.
Минулісі мід і гроші, і склінчина рому,
А над ранок Дарка плила щіслива додому.
Та лиш збігла з лісу у ліс, як ї переймає
Якийс такий хлоп зарослий, то з два метри має.
"Хто ви?" — Дарка питаєсі того здоровила.
А він каже: "То шо це ти шукаєш Гаврила?".
"Та я. Але я з Гаврилом уже сі здибала..."
"Ой, сарако, — каже він ї, — ти навів пропала!
Той Гаврило був несправжний, не ті давав ліки,
Від него сі тепер роді лиш самі каліки!
А насправді той Гаврило стоїт перед вами,
Так шо сідай на той пеньок до сонці ногами..."
Шо там уно далі було, то лиш зайці знають,
Але уни не розкажут, бо їх не питают.
Іде-брєде царинками Одарка додому,
Аж глип, а то стоїт ше хтос у плащи рудому.
"Я — Гаврило! — кричит грімко. — Ти мене шукаєш?
Добре, шо я тут крутивсі, видко, щісті маєш".
"Та ні, вуйку, — каже Дарка, — мені вже несила
Вітримати ворожбицтво третього Гаврила".
Але цей Гаврило, третий, так залупив очі,
Шо мус і його послухати, хоть вже сі не хоче.
Аж під вечір в рідне село Дарка приблудила
До четвертого, до свого, рідного, Гаврила.
Та цілу ніч не спала вна, а думала думи,
Кого брати, а кого ні навесні у куми.
І відтогди на Одарку така впала сила,
Шо вна травні двацьитого трьох дівок вродила,
Але чи від чоловіка, а чи від Гаврила,
То дотепер медицина не установила.
А, якби ви бездітників в своїм селі знали,
То би-сте їх до Гаврила в гори посилали.

Веселих свят
і нових книжок
у новому році!

САТИРИК

Поет, якщо він одвертий,
Не може бути популярним.
Він слів не ховає в конверти
На сто літ, як крам антикварний.

Не зле, як він «чистий» лірик,
Як котик, муркоче співучо.
Але інша річ – як сатирик:
Він в когось не цілячись влучить.

Прихильників – ой! Небагато...
Не люблять сатирика добрі.
Бо гострі слова цінувати
Можуть лиш, як він сам, хоробрі.

Ганна Черінь

Смійтесь зі мною

Розмова меломана з глухим приятелем

- Ця мелодія, здається, з твору Бізе?
- З гори ще так-сяк, а під гору не везе...
- А може це Глінка?
- Ні, це пісок.
- Чи маєте ноти Россіні?
- Маю червоні і сині.
- А маєте Веделя?
- Ні, я маю пуделя.
- А може що-небудь Ґуно?
- Як вам не сором-но?!

ЛИХО БЕЗ ЗУБІВ, А ЩЕ БІЛЬШЕ ЛИХО З ЗУБАМИ

Іван Ярич

Панчиха допікала Панька:

- А такої вставлю! Усі - з чистого золота. Хіба я в тебе того не варта? Чи я лише варта коло худоби капцювати?

- Їй, з платини! Хоч усі дірки позатикай зубами, - спалахнув

Панько. - Чи з зубами, чи без зубів, але мене догризаєш.

Загородиси цілі греблі. Відти і поти. Аби-с не могла варги стулити та ними безперев мене жорнувати.

- Я такої щелепи, як у тебе не хочу. Доста одного нещастя. Я прецінь твоя жінка, ний? За 35 років щось таки замозолила.

- А тобі що до моїх щелеп? Чи вони тобі натирають жовна, чи у пальці тиснут? Шо ти сі до мене причепила!? - одірвався миски з борщем Панько, та дивився злосними очима на жінку, що кидала у себе пироги, гейби дрова у піч. - Мастиси голову з тими золотами та кланцаками, як маєш відки. - При тих сердитих словах верхній пластмасовий зубний протез вирвався йому з рота і лише за ним у глибокій мисці булькнуло.

Панчиха з того дійства розреготалася переможним сміхом.

- О, видиш, Паньку, ти би хотів, аби й я отаково борщ зубами закришувала. А то є не конче гігієнічно. Якби золоті, то ще байки. Золото очищує. Бактерії убиває навіть.

- Кисені!

Панько лапав у мисці щелепу і ложкою, і виделкою, а то була тяжка праця, щелепа наставляла, мов щупак, білі зуби і знов занурювалася. Хотів на жінку висваритись від щирого серця, та без протеза з його щербатого рота йшов якийсь свист, наче б косу у псячку запуслав. З того користала Анна.

- Пластмасові щелепи взагалі до однісінького місця. Не витримують ніякої критики і нагрузок. Вни до того всього шкідливі. Мартинісі яку щелепару втиснули? Який вже в неї пишище і то сі не влазіє. Ба, ний? Ба, так! А як запхали оди з великим трудом, як хрумкнула, то з язика, мало бракувало, аби ся не відклонував ще їден. А як вона хотіла йти, пам'ятаєш, на кавалерку, як Йван їх сховав, аби не могла йому зрадити, то що з тих зубів сі лишило: щурі у коморі з'їли. Розкошелюйся, старий, бо мені вже надоїло борщі та зупи льйити у себе. Хіба я що? Зливна яма, ба? Мені в череві калабаня без потреби. Хочеса чогось тіснішого. Я сі всеодно від тебе не відопну.

- Віссипіссі, вісси... – посвистував Панько у порожнє дупло рота, усе ще витраляючи протез з борщу. Зі злості стрибнув до помийниці, вилив варево, вихопив зуби-страховидло і засадив у рота, аж виляски пішли. - Ти дограєшся, я бачу. Налий борщу, бо я голоден. - І ковтнув грудку слини, що наповнювала рот.

- Ти вже своє вімів. Нема... Гризи хліб, як ти такий мудрезний, - збиткувалася над чоловіком.

- Мене ясна болят.

- Ба, ти би фест хтів, аби й мене ясна боліли. Ти мені слопець пластмасовий не рихтуй, доста з нас одного. Лише з золота. Не

Далі на стор. 19

ЛИХО БЕЗ ЗУБІВ, А ЩЕ БІЛЬШЕ ЛИХО З ЗУБАМИ

шкодуй тої мамони... Не журисі! Труна кишень не має... Як умру, то візьмеш цеглу та повібиваєш по одному, та собі писк озолотиш.

- Як так станеться, то без мене тобі їх повібивають. Нині по мордах взагалі б'ють. Така манорія часу.

Панько знов ухлався в борщ, а Анна провадила далі:

- Що-м сі з тобов доробила? Ба, ніц! Худобу продавав та перстені скуповував, в лашок того позамотував та й йому мило, рахує щонеділі, скільки то в долярах є. Усі зошити посписував тов арифметиков. Паньку, старість уже за порогом! Скільки нам сі лишило небо коптити? За ніготь. Хочу собі писк так умеблювати, як панський покій, щоб відблискував, як сонечко вранішнє. Ади, як мене обсіли зморшки. На твари уже нема ніц, як кажуть нині, суперового. Потеруха. А як буду мати золоті мости, то й тобі буде приємно з такою пройти до міста.

- Ти на старість з розуму, бабо, віжила, чи шо? На зуби нема що кинути, а ти за якісь меблі терендиш. Та й нині огнеопасно, раз на то пішло, золоті зуби носити, - гнув куштур в другий бік Панько, аби переконати дружину у антинародності її забаванки. - По дорогах нині повно прихолозаторів. І до дорожочіних писків вже добираються. Читав у газеті, як в одній годинник золотий зняли, як вона скерувалась до міліціонера, а той питався: чому не гватувала. А вона що сказала? "Хиба я дурна кричати. В мене ще маються в писку три золоті зуби." О, видиш! І ти того хоч?

Анна почала витарахкувати посудом. А це означало, що зара закотить істерику. Панько встав, зарипів старими палинками по хаті. Футів від злості. Ще хотів щось сказати, але верхня "щочка" відклеїлась знов і випала. Він її з пересердя копнув, а відтак почав витягати з-під шафки.

- Повзаєш сам і хочеш, аби я коло тебе рачкувала, ба ньи? Або тикладаєш мені золоті зуби, або... Добре мені казали мама не йти за тебе, бо ти би сі за купійку повісив. Серед людей когута в штани пустив... А я не послухала. І скапарила собі вік. Воліла би-м піти на суху галузу, та повіситися, ніж з тобов до шлюбу... - В рух пішли плачі, хлипавка, що мали ось-ось перерости в ревіння. - Лишу ті на дїтька, піду геть до чорта...

- Буде, буде вже того, - прикусуючи пластмасові протези, блавав Панько. - Я тобі дам того... Залий си писк плавленим золотом, лише не видзьобуй мені того з печінок, там й без того повно шутру. Завтра йди си до лихої матерри з тими щелепами...

На другий день таки пішла Панчиха мірку знімати на зуби. Коли доктор почав гіпсувати рота, її нудило, вона бігала на паркан, переважувалась через штахети та й віддавала Богу не лише те, що з'їла, але й душу. Панька

такий поворот справи дещо тішив. Він пускав смішки, притримуючи верхню щелепу, що просилася надвір, гадаючи, що на тім зубна епопея скінчиться, що відмовиться Анна від затії взагалі. Та дружина, незважаючи на гіпсові тортури, які довелося терпіти, таки перемогла себе. Може, тому, що вже не було чим блювати, а може, бажання стати власницею золотих щелеп переважило нудоту.

З отих Анниних примірочних катавасій Панько реготав, і порушив взагалі рівновагу у своєму роті, то аби не мати мороки з протезом, котрий щораз випадав, прив'язав його на шнурочок, як колись пани підв'язували пенсне. Але чим далі просувалася справа із вставленням "кланцаків", то тим чорніша хмара заступала обличчя Панька. Ніяк не хотілось розпрощатись із коштовностями, які призбирував довгими роками, тяжко працюючи. Мусив. Інакшого виходу не було.

Місяців через два таки Панчиха умеблювала свій іще не стародавній рот. Він був наче засіяний золотим зерном і сів браслетом коштовним. Вона напевно в юності так свої пухкі коліна не виставляла на оглядини, як тепер зуби, повертаючись з стомат-поліклініки. Вишкірювала на всі сто, щоб люди бачили, яка вона багачка, щоб заздрили. Як-не-як, за блідуватими губами приспинилося кілька биків, маєток, вартістю десь так, аби не збрехати, до 20 тисяч гривень. То було чим блискати! То вам не блискати стегном з розпірки дешевої сукні.

Панько читав газету, його оранжева щелепа висіла на шнурочку, і нічого такого й не сподівався. Улетівши до світлиці, Анна застовпіла, вишкіривши дві дінниці золотих зубчиків. А старому пригадалося, як вона в юності вишкірювала отак з сукні ядрені коліна. Прокліпати того не міг Панько, лише розчинив ворота ротової порожнини, ковтнув слину і заховав туди свою жалюгідну дешеву протезину. "О де мої капітали, о! Тепер у неї вже не просто писк, а капітальний писк! Але нічо! Бог добрий, нічо!" - мисленно висловив свої погляди на жінчину обнову.

Анна покланцувала новушками зубами. Та так, що мало бракувало, аби собі язика не прокусила. Гей! та було чим. Зо сто грамів золота! Все лице її було списане втіхою, від вуха до вуха.

- Тішся, тішся! - повернувся дар мови до Панька. - Я буду видіти на кілька тобі тої втіхи стане. Чи ти будеш підсміховуватись, як на голову вода потече. Треба було шіфер купити, дах перекрити, хату пересипати...

А не дай Боже заслабнути. Чекай, чекай. Буде ще твій пишище в роботі. Аби сі лише рекетіри про того довідали. - Не знав що говорити ошелешений чоловік. - Ану, чи не повибивають тобі пройомми у тих золотих

Далі на стор. 20

Одним в Сибір, іншим – в Україну

ЛИХО БЕЗ ЗУБІВ, А ЩЕ БІЛЬШЕ ЛИХО З ЗУБАМИ

греблях.

- Аби тобі пипоть на язик! Фе, що ти кархаєш! - училася говорити Анна, бо тяжко було розмовляти, рухати тягаровими щелепами.

Якби у воду дивився Панько. Бо не встигла Панчиха усім сусідам, рідним, та близьким виставити "бичі" зуби, натішитися своїм скарбом, як серед білого дня, коли вертала з базару, на неї напав якийсь шмаркатисько, заїхав кулачищем у золоту присадибу і дві передні блискучі подушечки випали просто на тротуар з її золотої скарбнички. Зав'язавсь герць за то, хто підніме вибиті коштовності. Бритоголовий таки відобрав, то що йому не належалося. Анна бралася видряпати наглюкові очі, подряпала тільки нашпиговане жирами лице. Нападник, може, був би вибивав решту зубів, але золотоноша не здавалась, з усіх сил захищала свої добра, замкнула рота якби на висячий замок, і штурхани кулаків не мали жодного результату. На щастя, в автомашини, що проїжджала поряд, вистрелило колесо, то грабіжник мало в штани не наклав з переляку і на прощання, вперішивши де попало жертву, дав шпрайса.

Анна від люті, а не від болю давилася плачем і випльовувала кров. Боліло не збите тіло, а серце від утрати зубів. Та ще її муляло дуже те, що Панько не лише буде дорікати але й радіти з її придибанчика. Якби не

колесо, то Господь знає чим би то все фінішувало.

З того всього жінка впала в нерви, виплакалася дорогою, але вдома не подавала й виду про те, що сталося. Панько і звідти і звідти заходив, щоб довідатися про неприємну новину, та Анна, обертаючись плечима до нього, лише відворкувала, що нібито розбила слоїки з молоком, то лише задармо час та гроші стратила. Язикаті сусіди вже пустили буйду по вулиці, що в Панчихи злодії два чи три зуби націоналізували. Місцевий екстрасенс Василик цього не міг умом осягнути: як то з живого рота можна зуби викрасти, та ж то не з пазухи гроші, чи там з гаманця. "Що то за такі злодії новозавітні появились? Про таке й Нострадамус не передгадує", - дивувався вуличний тлумач усіляких магій та пророчеств, до якого, за його словами, сам диявол звертався на "ви". Тим часом вуличні брехачі вже запустили бульку о тім, що Аннину щелепу, на 32 умовні зубні одиниці, вартістю десяти биків вишпортали.

Чи від розлуки із зубами, чи від побоїв рекетира, Анна таки злягла. Лежала на ліжку в ванькирчику, з розтуленим ротом. Тяжка нижня щелепа відвисала. Панько в такий спосіб заглянув в святая святих і лише по чолі вдарився:

Далі на стор. 21

ЛИХО БЕЗ ЗУБІВ, А ЩЕ БІЛЬШЕ ЛИХО З ЗУБАМИ

- А я що казав! Маєш, Аннунцо, гешефт! Ану лише завтра-позавтра прийдуть з динамітом по решту золота, - страхіливо зловтішався. - Ще й я, в нічому не винен, можу пожити наглої смерті...

Анна прокинулась. Клацнувши, заперла хавку і сказала:

- Що вже є, то є. Ліпши поклич Миколу Порханюка, най би мене збадав, ба, чи що? Я сі дуже кепсько почуваю. Голова розвалюється. Може, той бритоголовий бахурище мені всю утробу в грудях повідбивав... - Сплюнула в якусь шматку кров'ю.

Того було досить Панькові, аби хутенько виконати прохання дружини. Боявся, що всяке може статися. На біду багато не треба. А він сам лишатися не збирався, бо хоч Анна була й з перцем, вперта, але за ним ходила. На ній в хаті чотири кути трималися.

Доктор Порханюк, довідавшись що й до чого, зазирнув сусіді до рота і мало не зомлів

- Пані ласкава! Який Клондайк. Музей золотих самородків! Вам впору, пані ласкава, сигналізацію ту поставити. Йнакше вас прикнокають. Довкола кишить маніяками, грабіжниками, чикатилами. То як вас не буде, ласкава пані, голова боліти? Ви потенційна претендентка на кулю в потилицю. Ту я вам не помічник, - теліпав язиком говіркий лікар - А ви собі чогось страшнішого не могли придумати? Онде моїй племінниці кульчики з вухами повідривали. Одні дамі пальці, я не брешу, пси брешуть, газети писали, повідрубували з перстнями разом. А вам, ласкава пані, можут з зубами й голову відорвати, свят, свят! Ту медицина безсила. Найміть собі зуботілохранителя - раз така юшка. Бувайте здорові, а від голови, пані ласкава, пийте анальгінку. Убийте нерви, бо то ви собі їх зубами зрушили...

- А що то таке він говорив про сигналізацію? - зловила раціональне зерно з докторового багатослів'я. - Може би справді, Паньку, поставив зуби на сигналізацію.

- На полицію скоро поставимо. Ти зовсім з ялиці впала, рохнулась, як кажуть інтелігенти. Яка сигналізація! Не плети кошики, до Паски ще далеко, бо будуть з тебе усі коні сміятися! "Німецька волна" говорити. То під сигналізацію беруть банки, уряд, склади, магазини... Та й то би коштувало більше, як ти. Без зубів, конешно.

- А якби я собі купила газовий пістоль, ба?

- Ага! Купи і застрілься, - вискочив, як голий з терня, Панько. - Не хтіла-с слухати чоловіка, будеш слухатися сухої гіллі.

- Намочи мені, Паньку, холодною шматкою макітраню. Може, стиснеться троха, і щось придумає.

У хаті стало тихо, як би її птах перелетів.

Агенство ОБС (одна баба сказала) розповсюджувало найрізноманітніші чутки про нашу славну героїню.

Говорили бабуні, що нібито Анна ходила в відділення позавідомчої охорони, щоб її вставили "сигналізацію", але начальник тільки з того добряче виреготався, а ще казали... Не будемо наводити тінь на порядну громадянку, тим паче що вона на перших порах становлення нашої держави безкоштовно поїла молоком виступаючих на мітингах.

Знаємо точно, що через день чи два вона підійшла до свого найдорожчого, ласкаво сказала:

-Паньчику-коханчику! Не панькайся, а бери клевника, стамесочку, отв'орточку. Та по одному повибивай зубчики мої злоті. Бо я ще хочу жити, тебе заходити. З тими золотими жилами життя, виджу, не буде. А буде нам обом, як каже Порханюк, абзац!

Панько вирячився на дружину, як на образ Магомеда в християнськxм храмі. Допитливість мучила, видко, і його непосидющу вставну щелепу, бо виглянула з рота, і наче дивилася в журбні очі Анни.

- Ти сирозно, чи граєш дурного?

- Які шутки можуть бути, коли моє життя, ба, в опастності, ньи? По одному вібивай. Потихеньку підваж, тогди молоточком пук - нема. Пук - і нема.

- Може, Анно, підемо до доктора. Най сі подивить... - ожив Панько від такого крутого повороту зубної Голготи. - Я не професіонал в цьому ділі.

- Не бійся, в молодості ти вібив зуби Михайлі Драбузі лише за то, що мені на коліно руку поставив. Ба, ньи!? А мені не дадуть тоті... нехристи до дантиста й дійти. Голову відчиржують. А що ти без моєї голови варта? Та й то знов буде коштувати... Мені сон снівся убійствений. Якісь підозрілі типи по наші вулиці швондаються. А чого питається, коли ту сама біднота скупилася?

Панько обзирає жінку, як поверхню Марса. Не впізнавав її.

- А ти витримаєш?

- Я, Паньчику, наїлася анальгіну, ще й натерла ним ясна. Вітримаю. Я за роки, що жиєм разом, і не таке витримувала.

Панько витягнув з рота протез, повісив на цвяшок і пошаркав радикалітними ногами в коридор, де стояла скринька з пласкогубцями, обценьками, відкрутками, молоточками та іншим інструментом. Не хотів, але мусив дружину слухати. Та й порожня нефарбована липова шкатулка, де до зубної епопеї зберігав "биче" золото, була порожня. А це найдужче боліло, від тої порожнечі серце його спрацьоване кровоточило. ■

Подаруйте кому-небудь "Всесміх". 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!

З НОВИМ РОКОМ! З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

Чи ви вже купили подарунок рідним і близьким?

Ось Вам готовий подарунок для Ваших рідних і близьких на будь-яку оказію.

Подаруйте їм сьогодні "Всесміх" і вони із вдячністю згадуватимуть Вас цілий рік. Адже це 12 подарунків на рік! 12 місяців сміху!

Заповніть листівку, що внизу, або подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні (905 891-0707), і я швидко, по телефону, виконаю Ваше бажання. Дякую!

ЛИСТІВКА ПЕРЕДПЛАТИ

Name _____

Address _____

City _____

Province/State _____

Zip _____

Додаю: ☐ \$38 (на рік, 12 чисел) ☐ \$20 (на півроку)

Всесміх, 1063 Orchard Rd. Mississauga, ON, L5E 2N7 Canada
Tel. 905 891-0707 bcesmix@sympatico.ca

В Америці є множество всяких релігійних сект з розмаїтими віруваннями й богами. Але для цілої Америки, від моря й до моря, є одна спільна релігія для всіх, і всі її сповідують. А в тій релігії: долар – це бог-отець, адвокат – бог-син, ну а секс – це бог-дух святий. І проповідують ту релігію круглу добу такі рафіновані "биті пси", що ви баранієте і вже не вірите, чи то вони вас за дурня мають, чи може ви й сам дурний. (Скажіть мені, що це неправда. Чи може ви щось духовного чували у ці дні?).

Дякую, прошу, перепрошую. Ви хіба не знали, що на світі є багато всяких вар'ятів. Та щастя, що вони не ходять всі разом. Бігме!

М.Костка-Понятовський.

Молитва Віри Ке

Боже, навчи мене тримати язик за зубами у всіх мовах, які я знаю. Я ніколи не жалувала за тим, чого не сказала, тільки за тим, що сказала забагато. Тому навчи мене, щоб я не тільки говорила відповідні слова у відповідному місці, але щоб я знала, коли не треба говорити невідповідних слів, навіть якщо обставини для того є дуже відповідні і навіть провокуючі.

Навчи мене терпеливо вивчати і розуміти не тільки мову людей, але і їхню мовчанку.

Амінь!

Є в природі дві сатири –
дуже гостра і тупа.
Всі ми любимо найгострішу,
ту, що нас не зачіпає.

Павло Глазовий

– Ти не патріотка!

Застольне. Під чарку...

Один: Будьмо!
Всі: Гей!

Один: Жиймо!
Всі: Гей! Гей!

Один: Шануймося!
Всі: Гей! Гей! Гей!

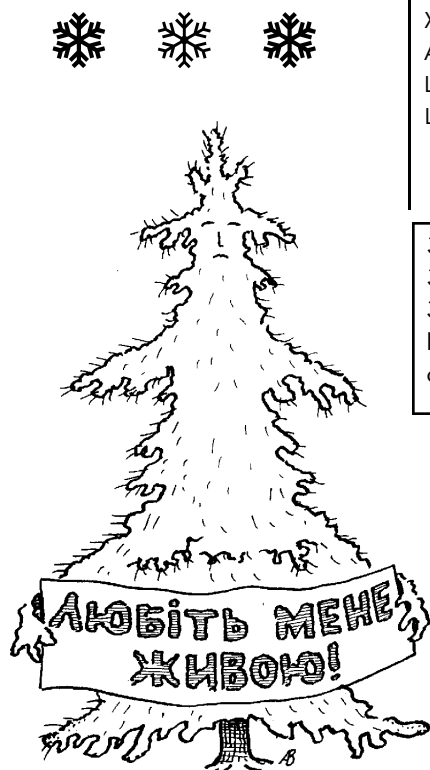
Один: Бо ми того варті!

Хай вино зігріє наші душі
І серця згадають доброту.
Вип'єм, друзі, за усе хороше,
За Україну рідну, золоту!

Хто п'є, той кривиться,
Кому не дають, той дивиться!
А ми будем п'яти і Бога хвалить!
І за нас, і за вас,
І за нашу неньку стареньку.

В Новий Рік,
В святковий час
Ці вітання шлем до Вас:
Щоб у Вашій світлій хаті
Ви завжди були багаті,
Щоб Вам весело жилося,
Щоб все краще Вам збулося!

Сійся-родися, смійся-веселися
Рік новий народився!

Новорічне побажання

Хай все, що мрієте, – Вам збудеться.
Хай так, як хочете, – Вам станеться.
Хай ліпш, ніж можете, – Вам трудиться.
Той, в кого вірите, – не збусурманиться.

Хай те, що знайдете, – повік не згубиться.
Кому даруєте – добром вертається.
Хай все, що любите, – красиво любиться.
До чого прагнете – хай здобувається.

Хай все, що знаєте, – не забувається.
А те, що маєте, – хай зберігається.
Що проганяєте – хай не вертається.
Що ж пригортаєте – хай не цурається.

Євген Назарчук.

Знаходиш багатство – втрачаєш совість.
Знаходиш кохання – втрачаєш розум.
Знаходиш істину – втрачаєш віру.
І тільки втративши все – знаходиш свободу.

Коляда

Тож засівши до вечері
З Колядою в новій ері,
Усі разом в один глас
Заспіваймо, як годиться
"Бог предвічний народився",
Як віками було в нас.

Александр Кобаса,
Вільямсавн, Нью-Джерсі

Колядуйте весело і гойно!

А. Романюк,
Г'велф, Онтаріо

Give them Laughter for Christmas!

12 дарунків на рік!

Шукаєте за подарунком?
Ось Вам готовий подарунок. Подаруйте
їм сьогодні "Всесміх" і вони
згадуватимуть Вас цілий рік.

12 місяців сміху

Немає іншого журналу, як "Всесміх".
Тринадцять років веселить нашу гро-

Передплатіть, не пошкодуєте!

Подзвоніть до редактора Раїси Галешко сьогодні, і
я швидко, по телефону, виконаю Ваше прохання:
(905) 891-0707 bcesmix@sympatico.ca

ДАРУНОК

На Різдво
і Новий рік

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА
КОЛЯДУ ДЛЯ
"ВСЕСМІХУ" – ТИМ,
ЩО ВЖЕ
ПРИСЛАЛИ, І ТИМ,
ЩО ЗБИРАЮТЬСЯ!

If not delivered please return to: Всесмі, 1063 Orchard Rd., Mississauga, Ontario, L5E 2N7 Canada

Очима Івана Яціва

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Publication Assistance Program toward our mailing costs. PAP №009942. Canada Post Agreement №40013958

